Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 314 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **1. X**
2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DETHIER**
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2026 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat FAUCHER-GAUTHIER, die loco advocaat C. DETHIER verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
U verklaart Albanees van nationaliteit en etnie en afkomstig uit de stad Gramsh te zijn.
In 2014 huwde u A. K. (…) (o.v.(…)). Samen kregen jullie drie kinderen.
In 2005 werd uw vader vermoord door D. X. (…). D. (…) werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van zestien jaar. Uw familie was niet akkoord met dit vonnis en wilde dat D. (…) tot de maximumstraf van vijfentwintig jaar veroordeeld werd. Het hof van beroep wees jullie beroep af. D. (…) vluchtte naar Frankrijk en werd in 2007 aan Albanië uitgeleverd. Na een gevangenisstraf van vijf of vijfeneenhalf jaar kwam D. (…) vervroegd vrij. De familie van D. (…) bood u en uw familie 50.000 euro aan als jullie vergeving zouden schenken maar jullie weigerden.

In 2009 maakte uw zus ruzie met de nicht van D. (…) waarbij uw zus doodsbedreigingen uitte aan het adres van de familie X. (…). Een week later werd uw huis in brand gestoken. U veronderstelt dat D. (…) daartoe de opdracht gaf omdat u met niemand anders problemen had.
U werkte en woonde reeds in Griekenland en kwam omwille van de bloedwraak slechts om de drie tot zes maanden voor tien tot veertien dagen op familiebezoek in Albanië.
Op 15 februari 2015 vroegen u en uw echtgenote in Zweden omwille van de bloedwraak met de familie X. (…) internationale bescherming aan. Toen jullie verzoek in Zweden afwezen werd reisden jullie in de maand november van 2016 naar Albanië terug. Uw echtgenote vestigde zich opnieuw in Albanië terwijl u zich terug in Griekenland vestigde.
Op 6 juni 2018 kwam uw neef M. H. (…) in Gramsh in conflict met A'. H'. (…) waarbij hij A'. (…) aan zijn been verwondde. M. (…) vluchtte naar het buitenland. Hij werd bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van zeventien jaar. Het hof van beroep verminderde zijn straf tot vijf jaar. A'. (…), een beruchte crimineel in Albanië en in Europa, zwoer dat hij wraak zou nemen op M. (…) en zijn uitgebreide familie. Uw neven en ooms verlieten daarop Albanië om zich in Europa te vestigen.
In 2019 verliet u Griekenland en trok u naar Duitsland waar u werkte en bij uw zus inwoonde. Op 10 februari 2022 was u op bezoek in Albanië toen u met uw neef op café ging net buiten Gramsh. R. D. (…), de neef van A'. (…), en enkele vrienden van hem wilden jullie aanvallen maar met behulp van de uitbater en enkele andere gasten konden jullie ontsnappen. U vertrok onmiddellijk naar Tirana om vijf dagen later, op 16 februari 2022, Albanië te verlaten met uw gezin.
Jullie reisden naar Frankrijk waar jullie op 18 februari 2022 internationale bescherming aanvroegen. Nadat ook de Franse asielinstanties jullie verzoek afwezen trokken jullie in de maand april van 2024 naar België. Jullie kwamen op 26 april 2024 in België aan om er diezelfde dag internationale bescherming aan te vragen.
Bij terugkeer naar Albanië vrezen jullie om gedood te worden in de bloedwraak met D. X. (…) of in de bloedwraak met A'. H'. (…).
Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw vrouw volgende stukken neer: de paspoorten van u, uw echtgenote en uw twee oudste kinderen, een geboorteakte van uw jongste zoon, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, een bundel stukken in verband met de moord op uw vader, een bundel stukken in verband met de brandstichting in uw huis, een deel van het vonnis van M. (…) in eerste aanleg, een deel van het vonnis van M. (…) in beroep, een Brits arrestatiebevel voor M. (…), de gegevens van de gevangenis in het Verenigd Koninkrijk waar M. (…) zich in hechtenis bevindt, een vertaling van een lijst van gezochte personen doorOp Interpol waarop de naam van A'. H'. (…) voorkomt, een cd met Youtube-filmpjes en twee links naar internetartikels over het incident waarbij uw neef M. A'. (…) verwondde en verklaringen van uw vrienden, kennissen en familie over u en uw problemen.
Na het persoonlijk onderhoud maakte u twee psychologische attesten voor u en uw echtgenote, twee foto's van een lijst met persoonsgegevens en volgende kopieën over: het bachelorsdiploma van uw echtgenote, vijf certificaten van haar deelname aan een cursus, haar vergunning om les te geven, haar werkboekje en drie attesten van gezinssamenstelling.
Op 28 mei 2025 oordeelde het CGVS dat het verzoek van u en uw echtgenote niet-ontvankelijk was. Jullie dienden een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Omdat door een administratieve fout de nagestuurde stukken niet meegenomen werden bij de beoordeling van jullie verzoek trok het CGVS op 4 augustus 2025 haar beslissing in. De RvV verwierp uw beroep op 2 oktober 2025.
Aan uw beroep voor de RvV voegde u de link naar het rapport Länderkurzinformation Albanien van de bundesamt für migration und flüchtlinge van juli 2024 toe.
Op 31 augustus 2025 maakte u nog een bijkomende psychologisch attest voor uw echtgenote over.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Na uw persoonlijk onderhoud maakt u een psychologisch attest over. In het attest van 30 mei 2025 geeft de klinisch psycholoog aan dat ze twee consultaties met u heeft gehad. Het attest bevat geen diagnose maar de psycholoog besluit dat u kwetsbaar bent omwille van uw jeugd, de onzekerheid, uw levensloop en de huidige context. Uit dit attest kan dan ook niet blijken dat er in uw hoofde sprake is van psychische aandoeningen, laat staan dat deze aandoeningen uw cognitieve vermogens negatief zouden beïnvloeden, in die mate dat uw volwaardige deelname aan het persoonlijk onderhoud erdoor in het gedrang komt. Bovendien verklaarde u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud dat het goed met u ging en dat u zich klaar voelde om het interview af te leggen (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 21 mei 2025 van H. G. (…), verder CGVS G. (…), p.1-2). U gaf doorheen uw persoonlijk onderhoud nergens aan dat u omwille van uw psychische toestand niet in staat zou zijn om er op adequate wijze aan deel te nemen. Evenmin kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud afgeleid worden dat uw cognitieve vaardigheden door eventuele psychische belemmeringen aangetast zouden zijn.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.
Bij KB van 3 december 2025 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.
Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.
Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat u en uw kinderen gedood zouden worden in het kader van de bloedwraak met D. X. (…) of de bloedwraak met A'. H'. (…) (CGVS G. (…), p.10,23).
Uw gedrag getuigt allerminst van het bestaan van een nood aan internationale bescherming.
• U keerde vanuit Griekenland en vanuit Duitsland om de drie à zes maanden voor tien à veertien dagen naar Albanië terug (CGVS G. (…), p.3, 9-10). Nochtans was u sinds 2005 met de familie X. (…) en sinds 2018 met de familie H'. (…) in een bloedwraak verwikkeld.
• Hoewel u deze tien tot veertien dagen ondergedoken leefde verbleef u op voor de hand liggende plaatsen, namelijk bij uw moeder of bij uw vrouw en schoonfamilie, en keerde u bijgevolg telkens terug naar de omgeving waar de bloedwraken zich afspeelden (CGVS G. (…), p.3,9-10). In februari 2022 ging u zelfs met uw neef op café vlak buiten Gramsh (CGVS G. (…), p.20). Dat u de uitbater kende en dat jullie dachten dat er 's avonds laat niet veel mensen zouden zijn is geen rechtvaardiging voor het risico dat jullie namen (CGVS G. (…), p.20).
• U heeft uw rijbewijs en uw identiteitskaart respectievelijk op 12 februari 2019 en op 8 maart 2021 in Gramsh verkregen. Uw paspoort verkreeg u eveneens op 8 maart 2021 in Albanië (CGVS G. (…), p.9). Uw argumentatie dat het nodig was en u het snel deed houdt geen steek aangezien u uw identiteitskaart en paspoort ook kon aanvragen bij de Albanese ambassades in Griekenland en Duitsland (CGVS G. (…), p. 9).
• Hoewel u tot 2019 in Griekenland woonde en van 2019 tot 2022 in Duitsland woonde vroeg u noch in Griekenland noch in Duitsland internationale bescherming aan (CGVS G. (…), p.3,10,16). Uw uitleg dat u in Duitsland geen internationale bescherming aanvroeg omdat u niet wilde dat iemand zou weten dat u bij uw zus inwoonde rechtvaardigt niet dat u deze mogelijkheid om internationale bescherming links liet liggen (CGVS G. (…), p.16).
• U gevraagd waarom u telkens naar Albanië terugkeerde en pas in 2022 in Frankrijk opnieuw internationale bescherming aanvroeg wijst u erop dat u ondergedoken leefde, uw vrouw in Albanië werkte en uw mama er voor uw grootmoeder zorgde (CGVS G. (…), p.22). Uw verklaringen kunnen geenszins gelden als rechtvaardiging voor uw gedrag.
Uw gedrag waarbij u verschillende malen afzag van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen en u jarenlang op regelmatige basis naar Albanië terugkeerde voor familiebezoek valt niet te rijmen met het hebben van een nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling haalt het geloof in uw beschermingsnood onderuit.
Dat u in een actuele bloedwraak verwikkeld zit met D. X. (…) en zijn familie is ook op basis van uw verklaringen niet geloofwaardig.
• De kennis van u en uw vrouw over D. (…) en zijn familie is pover. U weet niet waar hij momenteel woont. Zelfs over zijn verblijfplaats in de jaren na zijn vrijlating kan u slechts zeggen dat u denkt dat hij afwisselde tussen Tirana en Italië, al moet u toegeven dat u er niet zoveel info over heeft (CGVS G. (…), p.13). Van zijn drie broers kent u enkel de oudste bij naam en over het moment van hun verhuis naar Italië legt u maar vage verklaringen af (CGVS G. (…), p.14). Uw echtgenote kent de familie van D. (…) in het geheel niet (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 21 mei 2025 van K. A. (…), verder CGVS A. (…), p.6). Ook de naam van zijn zus, die uw vrouw zelf aanhaalt in haar functie als procureur, is haar niet bekend (CGVS A. (…), p.6). Wanneer D. (…) uit de gevangenis vrijkwam weten u noch uw vrouw te vertellen (CGVS G. (…), p.12; CGVS A. (…), p.7). Dat jullie verklaringen over de identiteiten en de verblijfplaatsen van de personen van wie jullie vervolging vrezen tekort schieten haalt het geloof in de aangehaalde bloedwraak onderuit.
• U geeft aan dat jullie zonder succes tegen het vonnis in eerste aanleg dat D. (…) tot zestien jaar gevangenisstraf veroordeelde in beroep gingen en dat D. (…) na een gevangenisstraf van vijf tot vijfeneenhalf jaar vervroegd vrij kwam (CGVS G. (…), p.12). Uw vrouw stelt daarentegen dat de familie van D. (…) tegen de veroordeling van zestien jaar in eerste aanleg in beroep ging, waarna de straf door het hof van beroep verminderd werd tot vijf jaar. Het beroep dat uw familie indiende tegen het vonnis van het hof van beroep werd niet aanvaard, volgens uw vrouw (CGVS A. (…), p.7). Omdat beide versies op cruciale punten van elkaar afwijken werd uw vrouw hierop gewezen. Haar uitleg waarbij ze zich aansluit bij uw versie en beweert dat ze dat ook zei houdt geen verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid in (CGVS A. (…), p.7).
• U heeft geen idee welke redenen het hof van beroep opgaf om jullie beroep tegen het vonnis van eerste aanleg af te wijzen, noch weet u welke strafmaat het hof van beroep oplegde (CGVS G. (…), p.12,16). Indien

jullie er daadwerkelijk op gebrand waren om D. (…) tot de maximumstraf te laten veroordelen zou u deze kennis mogen hebben.

• In de verklaring die u aflegde bij de politie naar aanleiding van de brand geeft u aan dat u geen idee heeft wie er achter de brand kan zitten (CGVS G. (…), p.16). Nochtans had u eerder verklaard dat D. (…) de brand veroorzaakte en dat u de politie alles wat u over de gebeurtenis wist vertelde (CGVS G. (…), p.11,12). Hierop gewezen geeft u geen verklaring voor de tegenstrijdigheid op (CGVS G. (…), p.16).

• Waar u eerst stelt dat jullie een bloedwraak hebben uitgesproken naar aanleiding van de moord op uw vader beweert u nadat u gevraagd werd over de bepalingen van de bloedwraak dat jullie deze niet uitspraken, maar dat jullie de tegenpartij aanmaanden om voorzichtig te zijn en elkaar te mijden en dat jullie hetzelfde zouden doen (CGVS G. (…), p.14,15,16). Deze boodschap geeft duidelijk jullie intentie weer om nieuwe incidenten te vermijden en rijmt niet met het principe van een bloedwraak.

• U gevraagd waarom D. (…) zou vrezen dat jullie wraak zouden nemen indien jullie duidelijk aangaven dat jullie geen conflicten wilden en jullie daar ook naar handelden antwoordt u slechts dat D. (…)"van alles kan denken", maar dat u handelde naar aanleiding van de brandstichting (CGVS G. (…), p.11,16). Aangezien de brandstichting de doorslag gaf in uw beoordeling dat u in gevaar was is het des te opvallender dat uw beschuldiging dat D. (…) achter de brandstichting zit slechts een aanname is en dat als u er toch van overtuigd bent dat D. (…) de opdrachtgever is u zijn naam niet vermeldde in uw verklaringen bij de politie (CGVS G. (…), p.10,11).

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen het geloof in uw these dat u in een actuele bloedwraak met D. (…) en zijn familie verwikkeld zit.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u betrokken bent in het conflict tussen A'. H'. (…) en M. H. (…).

• U beweert dat de bloedwraak die in 2018 uitgesproken werd ten aanzien van M. (…) en zijn familie slaat op alle mannelijke leden, waaronder u. Als gevolg daarvan verlieten al uw ooms en neven van vaderszijde Albanië. Van de zes familieleden die zich ten gevolge van deze bloedwraak in een lidstaat van de Europese Unie vestigden gaf u er evenwel maar twee op bij de Dienst Vreemdelingenzaken. (DVZ Verklaring G. (…), vraag 21 en 22; CGVS G. (…), p.2,18,19). Dat u dan plots bij de bespreking van de vlucht van uw familieleden in het kader van het relaas een veel groter familienetwerk in de Europese Unie voorhoudt, haalt het geloof in uw these dat er sprake is van een bloedwraak die de ruimere familie betreft onderuit.

• U verklaarde eerst dat G'. (…), de broer van M. (…) tot 2022 in Albanië woonde. Nadat de vete met A'. (…) en de gevolgen voor u en uw familie ter sprake komt past u deze verklaringen aan (CGVS G. (…), p.14, 18).

• G'. (…) keerde tussen 2018 en 2022 verschillende keren naar Albanië terug om zijn zaken in Gramsh te behartigen (CGVS G. (…), p.18). Deze houding valt niet verenigen met het hebben van een vrees om gedood te worden omwille van de bloedwraak met A'. (…).

• U legt geen stukken neer om aan te tonen dat u betrokken bent in de incidenten die u aanhaalt (CGVS G. (…), p.22).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat er omwille van het schietincident van 2018 sprake is van bloedwraak die de uitgebreide familie van M. (…), waaronder u, zou treffen.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde sprake is een beschermingsnood omdat u verwikkeld zou zijn in twee bloedwraken. Er kan u dan ook noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden.

Daarenboven, zelfs indien er aangenomen kan worden dat u betrokken bent in twee bloedwraken, quod non, maakt u niet aannemelijk dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de nationale bescherming voorzien door de Albanese autoriteiten indien u en uw gezin bij terugkeer naar Albanië geviseerd worden door D. (…) en zijn familie of door A'. (…) en zijn familie.

• U geeft zelf aan dat u bij terugkeer naar Albanië een beroep kan doen op de Albanese politie voor bescherming, al vreest u dat u geviseerd zou worden door uw belagers alvorens u naar de politie kan stappen (CGVS G. (…), p.22; CGVS A. (…), p.6). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Wat betreft uw vrees voor D. (…) moet er benadrukt worden dat de Albanese politie en gerecht adequaat heeft opgetreden naar aanleiding van de door u aangehaalde incidenten.

• De moord op uw vader werd onderzocht, voor het gerecht gebracht en D. (…) werd tot zestien jaar gevangenisstraf veroordeeld (CGVS G. (…), p.7,12). Dat D. (…) vervroegd vrijkwam of strafvermindering kreeg waardoor hij na vijf of vijfeneenhalf jaar gevangenisstraf vrijkwam tonen u en uw echtgenote niet aan (CGVS G. (…), p.7,24).

• Evenmin kunnen jullie jullie bewering dat D. (…) een lichtere straf kreeg omdat zijn familie geld gaf concretiseren. Naast jullie algemene uitspraak dat corruptie in Albanië gangbaar was wijst u als enige aanwijzing voor jullie stelling op de uitspraak van het hof van beroep en zijn effectieve celstraf van vijf tot vijfeneenhalf jaar. U weet echter niet wat de uitspraak van het hof van beroep inhield waardoor uw bewering dat het geld van de familie voor een gunstiger uitkomst zorgde louter speculatie is (CGVS G. (…), p.12,13; CGVS A. (…), p.6).

• De brandstichting bij u thuis werd eveneens onderzocht door de Albanese politie en het gerecht, maar de zaak werd geseponeerd bij gebrek aan bewijzen (CGVS G. (…), p.7). Hierbij moet benadrukt worden dat u in uw verklaringen bij de Albanese politie niet aangaf dat u D. (…) van de brandstichting verdacht. Indien u nalaat om de politie in te lichten over de kwesties die kunnen meespelen is het uiteraard niet redelijk om de politie een gebrek aan resultaat te verwijten (CGVS G. (…), p.7,11,12,16). U geeft dan ook zelf aan dat de Albanese politie zijn werk heeft gedaan bij het onderzoek naar de brandstichting (CGVS G. (…), p.12).
• Dat u in uw verklaring bij de politie over de brandstichting niet naar D. (…) verwees omdat u bang was dat de gevolgen erger zouden worden en ze u zouden vermoorden mist elke grond. Op de vraag hoe de gevolgen erger konden worden indien ze geprobeerd hadden om u en de andere bewoners van uw huis levend te verbranden kan u geen antwoord geven (CGVS G. (…), p.16). Hoe dan ook kan de politie redelijkerwijze slechts ingrijpen indien u hen volledig inlicht van de omstandigheden van het misdrijf.
Uit uw verklaringen en de neergelegde stukken in verband met het aangehaalde conflict met D. (…) kan dan ook geenszins afgeleid worden dat nationale bescherming niet voor u voorhanden zou zijn in Albanië.
Wat betreft uw vrees voor A'. (…) moet er benadrukt worden dat u nationale bescherming in Albanië niet uitgeput heeft.
• De doodsbedreiging die A'. (…) aan het adres van u en uw familieleden uitten hebben jullie niet bij de Albanese politie aangegeven (CGVS G. (…), p.19). Dat jullie hiervan afzagen omdat de politie geen oplossing kan bieden is een uitleg die, gezien de stappen die de politie zette naar aanleiding van de moord op uw vader en van de brandstichting, niet gevolgd kan worden (CGVS G. (…), p.19).
• U heeft geen klacht ingediend naar aanleiding van de moordpoging op u in het café net buiten Gramsh in 2022.De bedreiging dat u vermoord zou worden als uw belager u nog eens in Gramsh tegenkwam rechtvaardigt uw nalaten niet. Direct na het incident verbleef u enkele dagen bij uw familie in Tirana. Ook in de hoofdstad diende u geen klacht in (CGVS G. (…), p.20-21).
U heeft niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.
Verder kan er geen geloof gehecht worden aan de stelling van u en uw echtgenote dat het profiel van A'. (…) als beruchte crimineel met sterke banden binnen de Albanese overheid, de politiek en de criminele wereld verhindert dat jullie beroep kunnen doen op nationale bescherming in Albanië.
• Hoewel jullie beweren dat A'. H'. (…) een beruchte crimineel is in Albanië en in landen van Noord-Europa en hij op de lijst van Interpol van gezochte personen staat laten jullie na jullie voorstelling te staven. U brengt enkel een Franse vertaling van wat volgens u een lijst met gezochte personen van Interpol is. U en uw vrouw werden gevraagd de originele lijst en alle andere informatie waaruit het geschetste profiel van A'. (…) blijkt door te sturen (CGVS G. (…), p.7,8,18; CGVS A. (…), p.7). Het CGVS mocht echter niets ontvangen.
• Over A'.'s (…) politieke banden en zijn banden met de Albanese overheid blijven u en uw echtgenote op de vlakte. Als concrete aanwijzingen voor deze banden stelt u dat hij bij de verkiezingen de socialistische partij sponsorde en dat hij met de hulp van een politiecommissaris drugs naar Italië smokkelde (CGVS G. (…), 19,20; CGVS A. (…), p.4-5). U heeft deze informatie louter opgevangen van andere mensen in Gramsh, bewijzen heeft u er niet voor (CGVS G. (…), p.20).
• Waar uw vrouw stelt dat A'. (…) door smeergeld en de hulp van zijn zus in staat zou zijn om jullie aanspraak op nationale bescherming te verhinderen kan ze haar bewering louter onderbouwen door te verwijzen naar zijn profiel als crimineel op vrije voeten (CGVS A. (…), p.5,7). De naam van A'. (…) zijn zus, die uw vrouw nochtans zelf aanhaalt in haar functie als procureur, is haar zelfs niet bekend (CGVS A. (…), p.6). Zoals hierboven aangehaald tonen jullie aan dit profiel niet alleen niet aan ook kan u door een loutere verwijzing naar zijn criminele verleden niet aantonen dat hij erin zou slagen uw beroep op nationale bescherming te dwarsbomen.
Uit uw verklaringen en de neergelegde stukken in verband met het aangehaalde conflict met A'. (…) kan dan ook geenszins afgeleid worden dat nationale bescherming niet voor u voorhanden zou zijn in Albanië.
Te meer daar uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20250106_0.pdf of https://www.cgvs.be/nl) en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/blood_feuds_in_contemporary_albania._characterisation_prevalence_and_response_by_the_state.pdf of https://www.cgvs.be/nl) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag, en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Bijvoorbeeld werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer in het geval van bloedwraak niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit dezelfde informatie dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Binnen het General Directorate of State Police werd er een Headquarters against Crime with Motives of Revenge and Blood Feud opgericht. Wanneer een gezin door bloedwraak in gevaar is, is er een speciale afdeling van de politie, de Sector of Special Protection, die assisteert en monitoring en ondersteuning biedt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een

databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwikkeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Lokale politiediensten houden hun eigen databases bij en werken ook aan preventie. Ze doen dit samen met lokale actoren uit de burgermaatschappij en de ngo-wereld. Er is binnen de politie ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van de actieplannen is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen.

Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Door al deze tussenkomsten is het aantal bloedwraakmoorden de voorbije dertig jaar heel sterk gedaald. Desalniettemin blijven ze voorvallen.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is eer nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Wat betreft de psychische aandoeningen waarmee uw echtgenote zou kampen dient er op gewezen te worden dat jullie nergens aangeven dat jullie in Albanië geen toegang zouden hebben tot medische zorgen. Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Albanië, doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Er moet dan ook vastgesteld worden dat deze motieven geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De nog niet besproken neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

• De paspoorten van u, uw echtgenote en uw kinderen, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en de geboorteakte van uw jongste zoon tonen jullie identiteit aan maar hebben geen bewijskracht inzake uw asielmotieven.

• De bundel met stukken in verband met de dood op uw vader en de bundel met stukken in verband met de brandstichting tonen aan dat er naar aanleiding van beide incidenten een grondig onderzoek is gebeurd, hetgeen u zelf erkent. Deze stukken staven de hierboven uitgewerkte these dat daadwerkelijke nationale bescherming voor u en uw gezin voor handen is in Albanië.

• De cd-rom met video's, de twee links naar internetartikels, de twee stukken uit vonnissen en het Britse arrestatiebevel staven dat M. H. (…) in 2018 A'. H'. (…) verwondde, terwijl de drie attesten van gezinssamenstelling uw familieband met M. (…) aantonen. Deze stukken tonen evenwel niet aan dat hieruit een bloedwraak zou voortvloeien, laat staan dat die bloedwraak op u van toepassing zou zijn, noch dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van uw nationale overheid.

• De getuigenissen werden op uw vraag opgesteld om te dienden als bewijsstukken in uw huidig verzoek en kunnen gezien hun gesolliciteerd karakter niet gelden als bewijswaardige stukken (CGVS G. (…), p.8,9).

• Wat betreft de vermelding in het attest van 23 mei 2025 dat uw echtgenote traumatische gebeurtenissen meemaakte en jullie allen bedreigingen voor jullie leven ervaarden in Albanië, dient te worden onderstreept dat dergelijke attesten van een hulpverlener die een persoon behandelt voor problemen met zijn geestelijke gezondheid immers een weergave van een bepaald ziektebeeld bevatten dat hij onderkent en de mogelijke meestal door de patiënt zelf aangehaalde oorzaak ervan. Het is niet de competentie noch de intentie van de hulpverlener om daarbij aan waarheidsvinding te doen voor wat betreft het asielrelaas dat ter sprake komt. Dit attest is dan ook een weerspiegeling van de verklaringen van uw echtgenote en mist dan ook objectieve bewijswaarde om jullie vluchtmotieven te staven.
• Het overzicht met de gegevens van een gevangenis in het Verenigd Koninkrijk mist bewijskracht inzake uw asielmotieven.
• Het diploma, het werkboekje, de vergunning en de certificaten tonen de studies en loopbaan van uw echtgenote aan. Deze stukken hebben evenwel geen bewijskracht inzake de aangehaalde asielmotieven.
• De twee foto's tonen een gsmscherm met daarop een lijst waarop D. (…) en A'. (…) hun persoonsgegevens voorkomen. Deze lijst werd gepost op een Albanees internetforum. Verder kan er uit deze foto's niet afgeleid worden wat deze lijst precies betekent, door wie en op basis van welke gegevens ze werd opgesteld. Bijgevolg kan er geen enkele bewijswaarde aan deze lijst gehecht worden.
Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw partner K. A. (…) (o.v.(…)) kennelijk ongegrond wordt verklaard.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op het verzoek van haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/9, 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van "*de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980*" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens menen zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.
De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partijen geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

Wat betreft eerste verzoekende partij wordt in de eerste bestreden beslissing het volgende gemotiveerd:
"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*
Na uw persoonlijk onderhoud maakt u een psychologisch attest over. In het attest van 30 mei 2025 geeft de klinisch psycholoog aan dat ze twee consultaties met u heeft gehad. Het attest bevat geen diagnose maar de psycholoog besluit dat u kwetsbaar bent omwille van uw jeugd, de onzekerheid, uw levensloop en de huidige context. Uit dit attest kan dan ook niet blijken dat er in uw hoofde sprake is van psychische aandoeningen, laat staan dat deze aandoeningen uw cognitieve vermogens negatief zouden beïnvloeden, in die mate dat uw volwaardige deelname aan het persoonlijk onderhoud erdoor in het gedrang komt. Bovendien verklaarde u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud dat het goed met u ging en dat u zich klaar voelde om het interview af te leggen (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 21 mei 2025 van H. G. (…), verder CGVS G. (…), p.1-2). U gaf doorheen uw persoonlijk onderhoud nergens aan dat u omwille van uw psychische toestand niet in staat zou zijn om er op adequate wijze aan deel te nemen. Evenmin kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud afgeleid worden dat uw cognitieve vaardigheden door eventuele psychische belemmeringen aangetast zouden zijn.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Wat betreft tweede verzoekende partij luiden de motieven dienaangaande in de tweede bestreden beslissing als volgt:
"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*
Uw advocaat geeft aan dat jullie asielparcours een effect op jullie mentaal functioneren heeft, dat er bij u sprake is van een zekere kwetsbaarheid en dat u opgevolgd wordt door een psycholoog in België (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 21 mei 2025 van K. A. (…), verder CGVS A. (…), p.7,8; Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 21 mei 2025 van H. G. (…), verder CGVS G. (…), p.23,24). Na het persoonlijk onderhoud maakt u twee psychologische attesten over. In het attest van 23 mei 2025 geeft uw klinisch psycholoog aan dat u psychisch opgevolgd wordt om uw gevoelens van angst, verdriet en stress te helpen beheersen. De psycholoog beschrijft de impact van de traumatische gebeurtenissen in Albanië en de vlucht en ontwaart bij u stress en angst, slaapmoeilijkheden, voortdurend gepieker, een moeilijkheid om uw ervaringen te delen en een grote droefheid en depressief gemoed. Tot slot benadrukt de klinisch psycholoog dat u kwetsbaar bent en dat slaapgebrek, stress, een depressieve stemming, een traumatische ervaring, leven in een overvolle omgeving en extreme vermoeidheid uw vermogen om haar verhaal te vertellen en vragen adequaat te beantwoorden beïnvloeden. Het attest van 29 augustus 2025 overlapt in grote mate met het attest van 23 mei 2025. De klinisch psycholoog meldt in het attest van 29 augustus 2025 dat u opgevolgd wordt om u te helpen bij het omgaan met de moeilijkheden in uw leven en uw huidige onzekere levensomstandigheden en stelt dat u lijkt last te hebben van paniekaanvallen en van een groot pessimisme. Hoewel uw psycholoog aangeeft dat uw psychische staat en klachtenpatroon een impact hebben op uw vermogen aan de procedure deel te nemen wordt er nergens in deze attesten gesteld dat uw cognitieve vermogens door de aangehaalde symptomen dermate aangetast zouden zijn dat u niet meer in staat bent om op voldoende wijze aan de procedure deel te nemen. Ook u gaf doorheen uw persoonlijk onderhoud nergens aan dat u zich omwille van uw psychische toestand belemmerd voelde bij het uiteenzetten van uw asielmotieven. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud kan evenmin afgeleid worden dat u uw cognitieve vaardigheden door psychische aandoeningen dermate aangetast zouden zijn dat u niet op adequate wijze aan de persoonlijke onderhouden kon deelnemen. U gaf immers uitgebreide en gedetailleerde antwoorden die nauw aansloten bij de u gestelde vragen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partijen slagen er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. Door in het verzoekschrift louter opnieuw te wijzen op hun psychische kwetsbaarheid en de door hen bijgebrachte psychologische attesten wordt op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk gedaan aan voormelde terechte en pertinente

vaststellingen inzake de door hun advocaat aangehaalde mentale problemen en de desbetreffende bijgebrachte psychologische attesten. De Raad volgt de commissaris-generaal waar deze stelt dat noch uit de door hen bijgebrachte psychologische attesten, noch uit de eigen verklaringen van verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud en het verloop van hun persoonlijk onderhoud kan worden afgeleid dat hun cognitieve vaardigheden door psychische aandoeningen dermate aangetast zouden zijn dat zij niet op adequate wijze aan de persoonlijke onderhouden zouden hebben kunnen deelnemen. Evenmin brengen zij enig medisch en/of psychologisch attest bij dat van aard is een ander licht te werpen op voormelde bevindingen. Verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat zij niet of onvoldoende bij machte zouden zijn (geweest) om hun procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om hun asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hen niet de nodige, aan hun specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

Gelet op het voorgaande, kunnen verzoekende partijen evenmin worden gevolgd waar zij in hun verzoekschrift menen dat de commissaris-generaal toepassing diende te maken van artikel 48/9, § 5 van de Vreemdelingenwet en had moeten afzien van een versnelde behandeling van hun verzoek omwille van de aanwezigheid van bijzondere procedurele noden die hiermee niet verenigbaar zijn.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2025 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (…)".*

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet (oud) bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 3 december 2025 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en in artikel 9 van de verordening (EU) 2024/1347 van 14 mei 2024 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Kwalificatieverordening), of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en in artikel 15 van de Kwalificatieverordening. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Verzoekende partijen verklaren niet te kunnen terugkeren naar Albanië omdat zij er verwikkeld zijn in een bloedwraak met de familie X. alsook in een bloedwraak met de familie H'. (notities CGVS G., p. 10 en 23; notities CGVS A., p. 4).

In de bestreden beslissingen worden evenwel vooreerst verschillende vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden vrees en hun bewering verwikkeld te zijn in twee bloedwraken danig ondergraven.

Meer bepaald stelt de commissaris-generaal op uitgebreide wijze vast dat:
(A) het gedrag van eerste verzoekende partij allerminst getuigt van het bestaan van een nood aan internationale bescherming, nu zij:
(i) herhaaldelijk terugkeerde naar Albanië,
(ii) tijdens deze verblijven in Albanië weliswaar onderdoken zou hebben geleefd doch op voor de hand liggende plaatsen verbleef alsook in februari 2022 zelfs met haar neef op café ging vlak buiten Gramsh;
(iii) haar identiteitskaart en paspoort op 8 maart 2021 ontving in Gramsh/Albanië, terwijl zij deze had kunnen aanvragen bij de Albanese ambassades in Griekenland en Duitsland, en zij ook haar rijbewijs op 12 februari 2019 in Gramsh had verkregen, en,
(iv) geen verzoek om internationale bescherming indiende tijdens haar verblijf in Griekenland (tot 2019) en vervolgens Duitsland (2019-2022);
(B) geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaring in een actuele bloedwraak met D. X. en diens familie verwikkeld te zijn, gelet op:
(i) hun gebrek aan kennis over D. en diens familie,
(ii) hun tegenstrijdige verklaringen inzake de veroordeling van D. tot zestien jaar gevangenisstraf en diens vrijlating na een gevangenisstraf van vijf tot vijfenhalf jaar, in het bijzonder over de procedurele stappen die de betrokken families in dit kader hadden ondernomen,
(iii) de gebrekkige kennis van eerste verzoekende partij aangaande de redenen die het hof van beroep opgaf om hun beroep tegen het vonnis van eerste aanleg af te wijzen,
(iv) de tegenstrijdige verklaringen van eerste verzoekende partij over wat zij de politie had verteld naar aanleiding van de brand,
(v) de inconsistente verklaringen van eerste verzoekende partij omtrent de vraag of haar familie na de moord op haar vader een bloedwraak uitsprak, waarbij zij uiteindelijk stelt dat haar familie geen bloedwraak uitsprak, maar dat ze de tegenpartij aanmaanden om voorzichtig te zijn en elkaar te mijden en dat zij hetzelfde zouden doen, hetgeen duidelijk hun intentie weergeeft om nieuwe incidenten te vermijden en aldus niet rijmt met een bloedwraak, en,
(vi) de onaannemelijkheid dat D. in een dergelijke context, waarbij haar familie duidelijk had aangegeven dat zij geen conflicten wilde en hiernaar ook handelde, zou vrezen dat haar familie wraak zou nemen; en,
(C) evenmin aannemelijk wordt gemaakt dat eerste verzoekende partij betrokken is in het conflict tussen A'. H'. en M. H. en dat er omwille van het schietincident in 2018 sprake zou zijn van een bloedwraak die de uitgebreide familie van M., waaronder eerste verzoekende partij, zou treffen, nu:
(i) eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud bij de bespreking van de vlucht van haar familieleden in het kader van het relaas plots een veel groter familienetwerk in de Europese Unie voorhoudt dan tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken,
(ii) eerste verzoekende partij eerst nog verklaarde dat Gl., de broer van M., nog tot 2022 in Albanië woonde en haar verklaringen wijzigde nadat de vete met A'. en de gevolgen voor haar en haar familie ter sprake kwam,
(iii) Gl. tussen 2018 en 2022 verschillende keren naar Albanië terugkeerde om zijn zaken in Gramsh te behartigen, *i.e.* een houding die niet te verenigen valt met het hebben van een vrees om gedood te worden omwille van de bloedwraak met A'., en,
(iv) geen stukken worden neergelegd waaruit blijkt dat eerste verzoekende partij betrokken is in de door haar aangehaalde incidenten.

In de bestreden beslissingen wordt daarenboven vastgesteld dat, zelfs indien hun betrokkenheid in twee bloedwraken kan worden aangenomen, hoe dan ook niet aannemelijk wordt gemaakt dat zij desbetreffend geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de nationale bescherming voorzien door de Albanese autoriteiten. Meer bepaald wordt hieromtrent in de bestreden beslissingen gemotiveerd dat:
(A) waar eerste verzoekende partij aangeeft dat zij een beroep kan doen op de Albanese politie voor bescherming maar vreest geviseerd te zullen worden door haar belagers alvorens zij naar de politie kan stappen, de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn, maar niet absoluut en geen bescherming dient te bieden tegen elk feit begaan door derden,

(B) wat betreft de vrees voor D., de Albanese politie en gerecht adequaat hebben opgetreden naar aanleiding van de aangehaalde incidenten, nu:
(i) de moord op de vader van eerste verzoekende partij onderzocht werd en voor het gerecht werd gebracht waarbij D. tot zestien jaar gevangenisstraf werd veroordeeld,
(ii) verzoekende partijen niet aantonen dat D. vervroegd vrijkwam of strafvermindering kreeg waardoor hij na vijf of vijfeneenhalf jaar gevangenisstraf vrijkwam,
(iii) zij ook hun bewering dat D. een lichtere straf kreeg omdat zijn familie geld gaf niet kunnen concretiseren,
(iv) de brandstichting eveneens onderzocht werd door de Albanese politie en het gerecht, doch geseponeerd werd bij gebrek aan bewijzen, waarbij echter moet worden opgemerkt dat eerste verzoekende partij in haar verklaringen bij de Albanese politie niet aangaf dat zij D. van de brandstichting verdacht en het aldus niet redelijk is de politie een gebrek aan resultaat te verwijten, hetgeen ook eerste verzoekende partij erkent nu zij zelf stelt dat de Albanese politie zijn werk heeft gedaan bij het onderzoek naar de brandstichting,
(v) het argument van eerste verzoekende partij dat zij in haar verklaring bij de politie over de brandstichting niet naar D. verwees omdat zij bang was dat de gevolgen erger zouden worden en ze haar zouden vermoorden elke grond mist nu niet ingezien kan worden hoe de gevolgen erger konden worden indien ze geprobeerd hadden om haar en de andere bewoners van haar huis levend te verbranden;
(C) wat betreft de vrees voor A'., verzoekende partijen de nationale bescherming in Albanië niet hebben uitgeput, nu:
(i) zij de doodsbedreiging die A'. aan hun adres en familie uitte niet aangegeven hebben bij de Albanese politie en hun uitleg dat zij hiervan afzagen omdat de politie geen oplossing kan bieden niet gevolgd kan worden gezien de stappen die de politie zette naar aanleiding van de moord op de vader van eerste verzoekende partij,
(ii) evenmin klacht werd ingediend naar aanleiding van de moordpoging op eerste verzoekende partij in het café net buiten Gramsh in 2022, ook niet in de hoofdstad Tirana waar zij direct na het incident enkele dagen verbleef,
(iii) geen geloof kan worden gehecht aan hun stelling dat het profiel van A'. als beruchte crimineel met sterke banden binnen de Albanese overheid, de politiek en de criminele wereld zou verhinderen dat zij beroep kunnen doen op nationale bescherming in Albanië, nu zij geen overtuigend bewijs bijbrengen van het door hen geschetste profiel van A'., zij oppervlakkige verklaringen afleggen over A'.'s politieke banden en banden met de Albanese overheid en ook de stelling van tweede verzoekende partij dat A'. door smeergeld en de hulp van zijn zus in staat is om hun aanspraak op nationale bescherming te verhinderen onvoldoende wordt onderbouwd nu zij enkel verwijst naar zijn profiel als crimineel op vrije voeten en zijn zus die procureur zou zijn maar waarvan zij evenwel de naam niet kent, en,
(iv) uit de beschikbare informatie ten slotte blijkt dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen concrete argumenten bijbrengen die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht plaatsen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van ongestaafde beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

Inzake de herhaaldelijke terugkeer van eerste verzoekende partij naar Albanië ondanks de door haar beweerde bloedwraken waarin zij zou verwikkeld zijn, wijzen verzoekende partijen erop dat deze terugkeer ingegeven werd door "*economische noodzaak en familiale verplichtingen*". Ook benadrukken zij dat deze korte verblijven in Albanië telkens gepaard gingen met "*extreme voorzichtigheid*" en een ondergedoken bestaan. Aangaande de opmerking in de bestreden beslissingen dat eerste verzoekende partij onderdook op voor de hand liggende plaatsen, werpen zij op dat bij een bloedwraak familiale netwerken net de enige vorm van bescherming bieden en dat het voor personen zonder middelen vaak onmogelijk is om zich volledig te isoleren of onder te duiken in een onbekende omgeving. Verder duiden verzoekende partijen, onder verwijzing naar een landenrapport inzake Albanië dat zij in de vorm van een weblink als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 6), nog op de evolutie van een traditionele bloedwraak volgens de regels van de Kanun naar het instrumentaliseren van het concept bloedwraak door criminele groeperingen waarbij een van de traditie afwijkende vorm van vergelding wordt gehanteerd. Zij menen dat deze evolutie verklaart "*waarom de situatie van verzoekers tussen 2016 en 2022 werd gekenmerkt door periodes van relatieve rust, afgewisseld met momenten van acute dreiging, en waarom tijdelijk verblijf in Albanië mogelijk was zonder voortdurende blootstelling aan gevaar*". Ten slotte bemerken zij nog dat het cafébezoek in februari 2022 "*een foutieve inschatting van het risico op een specifiek moment*" betrof.

De Raad acht het evenwel volstrekt onaannemelijk dat eerste verzoekende partij herhaaldelijk naar Albanië zou terugkeren indien haar leven aldaar werkelijk in gevaar was wegens eerst een bloedwraak met de familie X. en nadien ook een bloedwraak met de familie H'. Het beweerde absoluut noodzakelijke karakter van deze bezoeken maken verzoekende partijen op generlei wijze hard. Immers betroffen het louter familiebezoeken (notities CGVS G., p. 3). In het licht van de omschreven omstandigheden kan het geenszins ernstig genoemd worden dat eerste verzoekende partij haar familie in persoon zou bezoeken in plaats van zich te wenden tot communicatiemiddelen die contact op afstand toelaten. Ook dient de beweerde "*extreme voorzichtigheid"* en het ondergedoken bestaan ernstig te worden gerelativeerd nu eerste verzoekende partij zich tijdens haar korte verblijven in Albanië buitenshuis verplaatste om haar familie te bezoeken, *nota bene* in de omgeving waar de bloedwraken zich afspeelden. Zo verbleef zij tijdens haar bezoek in 2022 in het huis van haar schoonmoeder en bezocht zij niet alleen haar moeder maar ook haar nonkel en neef (notities CGVS G., p. 3). Het enkele gegeven dat er periodes zouden zijn geweest van relatieve rust waarbij het niet tot effectieve confrontaties kwam met haar belagers, neemt voorts niet weg dat zij – ook tijdens deze rustige periodes – nog steeds verwikkeld was in een bloedwraak en er aldus een risico liep om gedood te worden indien haar belagers op de hoogte zouden geraken van haar verblijf. In deze context houdt het dan ook evenmin steek dat eerste verzoekende partij samen met haar neef een café zou bezoeken, hetgeen allerminst getuigt van een ondergedoken bestaan. Het gedrag van eerste verzoekende partij valt geenszins te verenigen met het hebben van een daadwerkelijke vrees om gedood te worden in het kader van een bloedwraak.

Omtrent de vaststelling dat eerste verzoekende partij verschillende documenten verkreeg in Albanië, benadrukken verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij deze documenten nodig had en haar verblijf tot het strikt noodzakelijke heeft beperkt. Zij menen dat van eerste verzoekende partij niet realistisch kan worden verwacht dat zij zich hiervoor zou hebben gewend tot de Albanese ambassades in Griekenland en Duitsland, nu zij zich aldaar in een irreguliere en kwetsbare situatie bevond en zich aldus zou blootstellen aan het risico op controles, detenties en gedwongen terugkeer naar Albanië. Ook zijn procedures via ambassades langdurig, duur en bureaucratisch, aldus verzoekende partijen.
De Raad kan verzoekende partijen geenszins volgen in hun verweer. Immers snijdt het geen hout dat eerste verzoekende partij zich niet zou hebben willen richten tot de Albanese ambassade uit vrees om te worden teruggestuurd naar Albanië, doch vervolgens zelf vrijwillig terugkeert naar Albanië om haar documenten ter plaatse te regelen bij de bevoegde Albanese instanties. De bijkomende uitleg van verzoekende partijen dat procedures via ambassades langdurig, duur en bureaucratisch zijn als reden waarom voor het bekomen van deze documenten geen beroep werd gedaan op de Albanese ambassade staat voorts geenszins in verhouding met het risico dat gepaard gaat met een terugkeer naar Albanië indien eerste verzoekende partij aldaar daadwerkelijk geviseerd wordt in het kader van twee bloedwraken. Logischerwijze zou kunnen worden verwacht dat zij er alles aan zou doen om dit risico te vermijden en eerst zou trachten deze documenten te bekomen via de Albanese ambassade in plaats van zonder meer zelf naar Albanië hiervoor terug te keren.

Ook wat betreft het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming in Griekenland en Duitsland verwijzen zij naar de irreguliere situatie waarin eerste verzoekende partij zich aldaar bevond en haar wantrouwen ten aanzien van instanties, waardoor zij detentie en uitzetting alsook verlies van economische bestaansmiddelen vreesde indien zij zich zou richten tot de autoriteiten aldaar. Zij benadrukken in dit kader nog dat zij in 2015 wel internationale bescherming aanvroegen in Zweden en na het incident in februari 2022 – wat een acute escalatie betekende van de situatie – in België verzochten om internationale bescherming.
De Raad bemerkt evenwel dat een beroep op internationale bescherming net inhoudt dat eerste verzoekende partij niet zou worden gerepatrieerd in geval van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat eerste verzoekende partij dan verkoos om illegaal te verblijven in voormelde landen met risico op ontdekking, valt niet te rijmen met haar vrees om gerepatrieerd te worden. Indien eerste verzoekende partij daadwerkelijk betrokken is bij twee bloedwraken kan worden aangenomen dat zij een voortdurende vrees zou koesteren voor een terugkeer naar Albanië, waardoor in alle redelijkheid kan worden verwacht dat zij zich voor bescherming zou richten tot de autoriteiten van de veilige landen waarin zij verbleef.

Waar hen een gebrek aan kennis over D. X. en diens familie wordt verweten, opperen verzoekende partijen dat de essentie van een bloedwraak juist in het feit ligt dat slachtoffers zich in een situatie van permanente onzekerheid bevinden waarbij zij niet over volledige informatie beschikken over hun belagers en wanneer, waar of door wie precies de bedreiging zal worden uitgevoerd. Zij menen dat van hen niet verwacht kan worden een "*exhaustief dossier op te bouwen over hun belagers*". Zij stelden zich net discreet op en vermeden zich in de nabijheid van de familie X. te begeven. Wat betreft het gegeven dat tweede verzoekende partij bepaalde informatie niet weet, bemerken zij nog dat zij pas in 2014 huwde met eerste verzoekende partij, terwijl de moord op de vader van eerste verzoekende partij plaatsvond in 2005. Zij heeft D. en diens familie dan ook nooit persoonlijk ontmoet. Omwille van deze reden kan evenmin van haar een grondige kennis worden verwacht over de procedurele stappen die de betrokken families hadden

ondernomen in het kader van de rechtszaak naar aanleiding van de moord op de vader van eerste verzoekende partij.
De Raad is evenwel van oordeel dat gelet op de door verzoekende partijen voorgehouden vrees voor D. en diens familie, verwacht mag worden dat zij ernstige pogingen zouden ondernemen om zich te informeren omtrent de verblijfplaatsen en identiteiten van de personen van wie zij vervolging vrezen. Verzoekende partijen lijken voor te houden dat dergelijke informatie enkel kan worden verkregen door rechtstreeks contact met hun belagers, doch kan worden aangenomen dat zij deze informatie ook langs indirecte weg, desgevallend met de hulp van derden, kunnen bekomen. Gezien deze elementaire informatie hen zou toelaten een correcte inschatting te maken van de dreiging, is het niet onredelijk om van hen te verwachten dat zij zich hierover zouden hebben geïnformeerd. Dat zij zulks evenwel nalieten, ondergraaft op ernstige wijze hun voorgehouden vrees voor D. en diens familie. Het loutere feit dat de moord en de veroordeling van D. X. zich voordeden voor het huwelijk van verzoekende partijen in 2014 vormt verder geenszins een verschoning voor de gebrekkige kennis in hoofde van tweede verzoekende partij over haar belagers en de rechtszaak die plaatsvond naar aanleiding van de moord. Ook van tweede verzoekende partij mag worden verwacht dat zij een gedegen kennis zou hebben van deze elementen die rechtstreeks verband houden met het conflict tussen de familie van haar echtgenoot en de familie X omwille waarvan zij stelt een actuele vrees te koesteren. Gelet op de impact van de bloedwraak op het leven van hun familie, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich hierover uitgebreid zou hebben ingelicht bij haar man en diens familie. Dient in dit kader te worden opgemerkt dat tweede verzoekende partij van 2016 tot 2022 in Albanië verbleef en aangeeft dat zij, in het bijzonder wanneer haar man op bezoek was, ook nog naar Gramsh terugkeerde (notities CGVS A., p. 3-4), waar ook haar schoonfamilie woonachtig was. Aldus kan worden aangenomen dat zij ruimschoots de gelegenheid had om zich dienaangaande te informeren.

Verder menen verzoekende partijen dat ook eerste verzoekende partij niet verweten kan worden niet op de hoogte te zijn van de redenen die het hof van beroep opgaf om het beroep van haar familie tegen het vonnis van eerste aanleg dat D. X. tot zestien jaar gevangenisstraf veroordeelde af te wijzen, nu zij in 2005 amper 18 jaar oud was, zich in Griekenland bevond en aldus de procedure niet persoonlijk bijwoonde. Zij weet dan ook enkel wat haar familie haar vertelde.
De Raad duidt er evenwel op dat eerste verzoekende partij sindsdien nog veelvuldige contacten had met haar familie, nu zij immers tot 2022 meermaals terugkeerde naar Albanië om er haar familie te bezoeken. Zij bezocht er onder andere haar paternale oom L., die zich bezighield met de rechtszaak naar aanleiding op de moord van haar vader (notities CGVS G., p. 16). Ook wat haar betreft dient dan ook te worden vastgesteld dat zij ruimschoots de gelegenheid had om zich hierover terdege te informeren bij haar familie. Het gegeven dat zij zulks naliet, wijst op een desinteresse die niet te verenigen valt met de beweerde jarenlange vrees wegens dit conflict met de familie X.

Met de loutere uitleg dat eerste verzoekende partij bij de politie niets had verteld over de vermeende betrokkenheid van D. bij de brand omdat dit slechts een vermoeden betrof, zij hiervan geen hard bewijs had, zij ook vreesde voor represailles en geen vertrouwen had in de autoriteiten, doen verzoekende partijen voorts op generlei wijze afbreuk aan de vaststelling dat eerste verzoekende partij aanvankelijk tijdens haar persoonlijk onderhoud stellig verklaarde dat D. achter de brand zat en dat zij alles aan de politie had verteld wat zij over de gebeurtenis wist (notities CGVS G., p. 11-12), doch, geconfronteerd met het feit dat zij volgens de door haar bijgebrachte verklaring bij de politie aldaar zou hebben verklaard geen idee te hebben wie achter de brand kan zitten, later stelt dat zij van de vermeende betrokkenheid van D. bij de brand niets zei tegen de politie (notities CGVS G., p. 16). De uitleg van verzoekende partijen heft deze tegenstrijdigheid op generlei wijze op.

Evenmin werpen verzoekende partijen een ander licht op het inconsistente en onaannemelijke karakter van de verklaringen van eerste verzoekende partij over het al dan niet uitspreken van een bloedwraak door haar familie na de moord op haar vader. Vooreerst ondernemen zij niet de minste poging om de vastgestelde inconsistentie tussen de eerdere verklaring van eerste verzoekende partij dat haar familie een bloedwraak uitsprak na de moord op haar vader en haar latere verklaring dat haar familie geen bloedwraak uitsprak *in concreto* te verklaren dan wel te weerleggen. Verder wordt in het verzoekschrift in dit verband verwezen naar het gegeven dat bloedwraak in het hedendaagse Albanië niet steeds formeel en expliciet wordt aangekondigd, doch dient benadrukt te worden dat eerste verzoekende partij (uiteindelijk) expliciet stelde dat geen bloedwraak werd uitgesproken en dat ze de tegenpartij aanmaanden om voorzichtig te zijn en elkaar te mijden en dat zij hetzelfde zouden doen, hetgeen duidelijk hun intentie weergeeft om nieuwe incidenten te vermijden en aldus niet rijmt met een bloedwraak. In een dergelijke context, waarbij haar familie duidelijk had aangegeven dat zij geen conflicten wilde en hiernaar ook handelde, is het dan ook niet duidelijk waarom D. zou vrezen dat haar familie wraak zou nemen.

In tegenstelling tot wat verzoekende partijen menen, kan voorts de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud bij de bespreking van de vlucht van haar familieleden in het kader van haar relaas over de bloedwraak die in 2018 werd uitgesproken ten aanzien van M. H. plots een veel groter familienetwerk in de Europese Unie voorhield dan tijdens haar

interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins worden beschouwd als een louter "*verschil in detaillering*". De uitleg in het verzoekschrift dat eerste verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dacht dat gevraagd werd naar de naaste familieleden met wie men direct contact heeft en dat zij later op het Commissariaat-generaal een volledige antwoord gaf kan niet ernstig worden genoemd, nu haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken zonder meer werd gevraagd welke familieleden zich in Europa bevinden doch zij naliet deze familieleden te vernoemen die blijkens haar latere verklaringen ook in 2018 zouden zijn gevlucht en zich in de Europese Unie zouden hebben gevestigd.

Ook kunnen verzoekende partijen niet gevolgd worden waar zij de aanpassing van eerste verzoekende partij van haar eerdere verklaring dat Gl., de broer van M., nog tot 2022 in Albanië woonde, nadat de vete met A'. en de gevolgen voor haar en haar familie ter sprake kwam, bestempelen als een loutere "*nuancering*". Zij wijzen erop dat Gl. tot 2022 nog naar Albanië ging om er zaken te regelen en pas in 2022 definitief Albanië verliet. De Raad stelt evenwel vast dat eerste verzoekende partij aanvankelijk duidelijk verklaarde dat Gl. nog tot 2022 in Albanië woonde, in tegenstelling tot zijn broer M. die het land onmiddellijk na het schietincident ontvluchtte (notities CGVS G., p. 14). Het is dan ook wel degelijk tegenstrijdig dat zij later dan weer beweert dat ook Gl. in 2018 Albanië ontvluchtte en onderdook in het buitenland en enkel nog gedurende korte periodes terugkeerde naar Albanië (notities CGVS G., p. 18).

Voorts bieden verzoekende partijen evenmin een afdoende verklaring voor het gegeven dat Gl. tussen 2018 en 2022 nog verschillende keren naar Albanië terugkeerde om zijn zaken in Gramsh te behartigen. Zij lijken van mening te zijn dat "*dwingende economische redenen*" verklaren waarom Gl. dit risico nam, doch de Raad merkt op dat dergelijke loutere economische redenen allerminst in verhouding staan met het genomen risico, gelet op de beweerde vrees om gedood te worden in een bloedwraak. Het kan niet ernstig worden genoemd dat Gl. zijn leven zou riskeren louter omwille van financiële/economische redenen. Verzoekende partijen benadrukken verder dat Gl. ondergedoken leefde en de nodige voorzorgsmaatregelen nam, doch kan, in de door verzoekende partijen beschreven context waarin de persoonlijke aanwezigheid van Gl. in Albanië blijkbaar absoluut vereist was teneinde zijn zaken te kunnen behartigen, worden verondersteld dat dit regelen van zijn zaken noodzakelijkerwijze enige contacten en het nemen van bepaalde stappen inhield, waardoor het risico op ontdekking allerminst onbestaand was. Deze herhaaldelijke terugkeer van Gl. naar Albanië doet dan ook verder afbreuk aan de beweerde bloedwraak sinds 2018 die alle mannelijke familieleden van M. zou viseren.

Waar verder in het verzoekschrift gesteld wordt dat "*(h)et CGVS (…) verzoeker (verwijt) dat hij "geen stukken neerlegt om aan te tonen dat M. H. (…) daadwerkelijk familie van u is*" en hieromtrent een argumentatie wordt ontwikkeld, stelt de Raad evenwel vast dat de bestreden beslissingen geen motivering in die zin bevatten en nergens haar familieband met M. H. *an sich* betwisten. In de bestreden beslissingen wordt wel vastgesteld dat geen stukken worden neergelegd waaruit blijkt dat eerste verzoekende partij betrokken is in het conflict tussen haar neef M. H en A'. H'. Met de loutere bemerking in het verzoekschrift dat wel verschillende documenten werden bijgebracht die de realiteit van dit conflict aantonen, doen verzoekende partijen geen enkele afbreuk aan deze vaststelling, nu immers benadrukt moet worden dat nergens uit deze documenten de betrokkenheid van eerste verzoekende partij blijkt. Ook door louter op algemene wijze aan te halen dat familieconflicten en vendetta's niet alleen gericht zijn op directe betrokkenen maar zich kunnen uitbreiden naar neven en andere verwanten, tonen verzoekende partijen geenszins aan dat er na het schietincident in 2018 daadwerkelijk een bloedwraak werd uitgesproken, laat staan dat zij zouden aantonen dat eerste verzoekende partij hierbij zou worden geviseerd.

Ten slotte betogen verzoekende partijen bij terugkeer naar Albanië geenszins te kunnen rekenen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. Zij betwisten de volledigheid en actualiteit van de door verwerende partij aangehaalde "*COI Focus*" betreffende "*Albanië. Algemene Situatie*" van 6 januari 2025 nu wat betreft bloedwraak en georganiseerde misdaad louter verwezen wordt naar oude bronnen. Zij betreuren dat geen rekening gehouden werd met het rapport "*Länderkurzinformation Albanien. Blutrache, organisierte Kriminalität und Menschenhandel*" van *Bundesamt für Migration und Flüchtelinge* (BAMF) van juli 2024 en brengen dit rapport bij middels een weblink naar de online vindplaats (bijlage 6 van het verzoekschrift). Verzoekende partijen stellen dat de beoordeling van de commissaris-generaal dat de Albanese autoriteiten in staat zijn om gepaste bescherming te bieden haaks staat op de informatie die blijkt uit voormeld BAMF-rapport van juli 2024. De Raad stelt evenwel vast dat in het rapport inzake bloedwraak zonder meer staat aangegeven dat "*Laut Berichten wird Opfern von Blutrache im Allgemeinen Schutz durch den Staat geboten, das Vertrauen in Behörden und Justiz jedoch teils als niedrig beschrieben.*" (vrije vertaling door de Raad: 'Volgens rapporten krijgen slachtoffers van bloedwraak over het algemeen bescherming van de staat, maar het vertrouwen in de overheidsinstanties en het justitiële apparaat wordt deels als laag omschreven'). Dit rapport ligt dan ook geheel in dezelfde lijn als de informatie waarop verwerende partij zich steunt. Het citaat dat verzoekende partijen in dit verband in hun verzoekschrift aanhalen ter staving van hun betoog dat uit het rapport zou blijken dat de Albanese staat vaak niet in staat is om daadwerkelijke bescherming te bieden aan mensen die verwikkeld zijn in een bloedwraak ("*Der albanische Staat ist nur eingeschränkt in der*

Lage, effektiven Schutz zu bieten." (vrije vertaling door verzoekende partijen: 'De Albanese staat is slechts in beperkte mate in staat om effectieve bescherming te bieden')) kan door de Raad nergens worden teruggevonden in het rapport. Hun betoog mist dan ook feitelijke grondslag. Dient tevens te worden benadrukt dat ook in het door hen bijgebrachte rapport "*Country Policy and Information Note Albania: Actors of Protection*" van het *UK Home Office* van februari 2025 geconcludeerd wordt dat de Albanese staat in het algemeen bescherming biedt. Uit het rapport "*Albania: Blood feuds*" van het *UK Home Office* van juli 2024, waarnaar in voetnoot 5 van voormeld BAMF-rapport middels een weblink wordt verwezen, blijkt dat ook voor wat betreft bloedwraak algemeen gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten bereid en in staat zijn om effectieve bescherming te bieden aan personen verwikkeld in een bloedwraak (p. 8). Door verzoekende partijen wordt dan ook geen concrete informatie aangebracht waaruit kan blijken dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet (langer) correct en/of actueel is. Derhalve blijft onverminderd overeind dat het aan verzoekende partijen toekomt om aan te tonen dat zij, omwille van hun persoonlijke omstandigheden, in geval van terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten.

Verzoekende partijen slagen er echter geenszins in een ander licht te werpen op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen op basis waarvan de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat zij er niet in slagen aannemelijk te maken dat het hen in Albanië aan nationale bescherming ontbeert.
Vooreerst kunnen zij niet volstaan met een loutere verwijzing naar informatie van algemene aard omtrent corruptie, wangedrag en inefficiëntie van het Albanese politieapparaat om aan te tonen dat zij niet kunnen rekenen op nationale bescherming, temeer nu in de bestreden beslissingen omstandig vastgesteld wordt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ook hiertegen stappen kunnen worden ondernomen.
Verder dient te worden vastgesteld dat zij tot op heden in gebreke blijven om het door hen geschetste profiel van A' als beruchte crimineel met sterke banden binnen de Albanese overheid, de politiek en de criminele wereld te staven met overtuigend bewijs. Als bijlage bij hun verzoekschrift (bijlagen 3 en 4) voegen zij lijsten afkomstig van een forum waarop A'. H'. (en ook D. X.) vermeld staan en waarvan zij eerder twee foto's bijbrachten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 22). Uit de neergelegde stukken blijkt evenwel louter dat deze lijsten in 2006 gepubliceerd werden op een forum, doch zonder dat wordt aangetoond dat deze lijsten daadwerkelijk afkomstig zijn van een officiële instantie. Aan deze lijsten kan dan ook geen enkele bewijswaarde worden toegekend. Bovendien is de loutere vermelding van A'. H'. op deze lijsten, zonder dat aangegeven wordt omwille van welke feiten hij zou worden gezocht, geenszins van aard om aan te tonen dat deze persoon een berucht crimineel betreft met banden binnen de Albanese overheid, de politiek en de criminele wereld, zoals verzoekende partijen voorhouden. Wat betreft de vermelding van D. X. op deze lijsten, bemerkt de Raad nog dat *an sich* niet betwist wordt dat D. X. na de moord op de vader van eerste verzoekende partij in 2005 het land ontvluchtte naar Frankrijk en in 2007 uitgeleverd werd aan Albanië, waardoor het op zich ook aannemelijk is dat hij in 2006 (wanneer de lijst zou zijn gepubliceerd) een gezocht persoon betrof. Dient te worden benadrukt dat D. X. na diens uitlevering aan Albanië veroordeeld werd tot zestien jaar gevangenisstraf en dat verzoekende partijen niet aantonen dat hij daadwerkelijk vervroegd vrijkwam of strafvermindering kreeg. Diens vermelding op een lijst uit 2006 doet dan ook geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij bij eventuele problemen met D. X. geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten.
Daarnaast doen verzoekende partijen met hun loutere herhaling dat eerste verzoekende partij de vermeende betrokkenheid van D. bij de brandstichting niet had vermeld in haar aangifte bij de politie uit vrees voor represailles en dat zij voorts na het incident in februari 2022 geen klacht indienden omdat zij geen vertrouwen meer hadden in de autoriteiten, op generlei wijze *in concreto* afbreuk aan de motieven in de bestreden beslissingen dat (i) wat betreft de vermeende betrokkenheid van D. bij de brandstichting, de politie redelijkerwijze slechts kan ingrijpen indien zij volledig worden ingelicht van de omstandigheden van het misdrijf en verder niet ingezien kan worden hoe de gevolgen erger konden worden nu men geprobeerd had hen en hun familie levend te verbranden, en (ii) wat betreft het nalaten een klacht in te dienen na het incident van februari 2022, hun bewering dat de politie hen geen bescherming kan bieden niet gevolgd kan worden gezien de stappen die de politie zette naar aanleiding van de moord op de vader van eerste verzoekende partij en de brandstichting. Waar verzoekende partijen nog het gebrek aan concreet bewijs waaruit de betrokkenheid van D. bij de brand bleek aanhalen als reden waarom de vermeende betrokkenheid van D. niet in de aangifte bij de politie werd vermeld, meent de Raad dat dergelijke uitleg geen steek houdt nu het aanduiden van D. als verdachte de politie net zou hebben toegelaten om gericht onderzoek te voeren naar diens betrokkenheid en bewijzen in dit verband te verzamelen.

Wat betreft verder de psychische aandoeningen van tweede verzoekende partij, merkt de Raad in navolging van de commissaris-generaal op dat deze problemen van louter medisch-psychische aard zijn en het eventuele kwaliteitsverschil tussen de gezondheidszorg in België en Albanië geen verband vertonen de vluchtelingenrechtelijke criteria, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Dient in dit kader immers te worden gewezen op de inhoud van artikel 6 van de Kwalificatieverordening. In dit artikel wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *"a) de staat; b)*

partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren bedoeld in artikel 7, lid 1, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade". Uit deze bepaling blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst riskeert te worden onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Er kan aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Kwalificatieverordening voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 6 van de Kwalificatieverordening vermelde actoren wordt aangetoond. Zulks is met betrekking tot de aangehaalde psychische aandoeningen van tweede verzoekende partij niet het geval.

Dient voorts nog te worden herhaald dat niet aangetoond wordt dat de psychische problemen in hoofde van verzoekende partijen van die aard en/of ernst zijn dat hun cognitief vermogen dermate is aangetast dat zij niet in staat zouden zijn een volledig, coherent en consistent relaas naar voor te brengen, dan wel, indien enig geloof gehecht zou worden aan hun relaas, *quod non*, beroep te doen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. Met een loutere verwijzing naar hun psychische problemen, doen zij dan ook geen afbreuk aan de in de bestreden beslissingen gedane bevindingen.

Wat betreft nog de kritiek in het verzoekschrift dat "*(t)ijdens haar eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, op 30 april 2024*" tweede verzoekende partij niet bijgestaan werd door een tolk en haar minderjarige dochter toen als informele tolk optrad, hetgeen haar vermogen om zich aldaar op een vrije, volledige en consistente manier te uiten ernstig zou hebben beïnvloed, bemerkt de Raad evenwel dat tweede verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aangaf dat dit haar Dublin-interview betrof (notities CGVS A., p. 2). Uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat tweede verzoekende partij tijdens haar interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar verzoek om internationale bescherming – die plaatsvonden op 8 mei 2024 en 30 april 2025 – wel degelijk bijgestaan werd door een officiële tolk (administratief dossier, stuk 7, map DVZ). Zij het bovendien opgemerkt dat verwerende partij in de bestreden beslissingen nergens verwijst naar verklaringen die tweede verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waardoor deze kritiek hoe dan ook niet dienstig is ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissingen.

Wat betreft nog de overige door verzoekende partijen bijgebrachte documenten, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in volgende motivering, die verzoekende partijen op geen enkele wijze *in concreto* weerleggen nu zij zich immers beperken tot het louter opnieuw verwijzen naar deze bijgebrachte stukken: "*De nog niet besproken neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.*
• De paspoorten van u, uw echtgenote en uw kinderen, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en de geboorteakte van uw jongste zoon tonen jullie identiteit aan maar hebben geen bewijskracht inzake uw asielmotieven.
• De bundel met stukken in verband met de dood op uw vader en de bundel met stukken in verband met de brandstichting tonen aan dat er naar aanleiding van beide incidenten een grondig onderzoek is gebeurd, hetgeen u zelf erkent. Deze stukken staven de hierboven uitgewerkte these dat daadwerkelijke nationale bescherming voor u en uw gezin voor handen is in Albanië.
• De cd-rom met video's, de twee links naar internetartikels, de twee stukken uit vonnissen en het Britse arrestatiebevel staven dat M. H. (…) in 2018 A'. H'. (…) verwondde, terwijl de drie attesten van gezinssamenstelling uw familieband met M. (…) aantonen. Deze stukken tonen evenwel niet aan dat hieruit een bloedwraak zou voortvloeien, laat staan dat die bloedwraak op u van toepassing zou zijn, noch dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van uw nationale overheid.
• De getuigenissen werden op uw vraag opgesteld om te dienden als bewijsstukken in uw huidig verzoek en kunnen gezien hun gesolliciteerd karakter niet gelden als bewijswaardige stukken (CGVS G. (…), p.8,9).
• Wat betreft de vermelding in het attest van 23 mei 2025 dat uw echtgenote traumatische gebeurtenissen meemaakte en jullie allen bedreigingen voor jullie leven ervaarden in Albanië, dient te worden onderstreept dat dergelijke attesten van een hulpverlener die een persoon behandelt voor problemen met zijn geestelijke gezondheid immers een weergave van een bepaald ziektebeeld bevatten dat hij onderkent en de mogelijke meestal door de patiënt zelf aangehaalde oorzaak ervan. Het is niet de competentie noch de intentie van de hulpverlener om daarbij aan waarheidsvinding te doen voor wat betreft het asielrelaas dat ter sprake komt. Dit attest is dan ook een weerspiegeling van de verklaringen van uw echtgenote en mist dan ook objectieve bewijswaarde om jullie vluchtmotieven te staven.
• Het overzicht met de gegevens van een gevangenis in het Verenigd Koninkrijk mist bewijskracht inzake uw asielmotieven.
• Het diploma, het werkboekje, de vergunning en de certificaten tonen de studies en loopbaan van uw echtgenote aan. Deze stukken hebben evenwel geen bewijskracht inzake de aangehaalde asielmotieven.
• De twee foto's tonen een gsmscherm met daarop een lijst waarop D. (…) en A'. (…) hun persoonsgegevens voorkomen. Deze lijst werd gepost op een Albanees internetforum. Verder kan er uit deze foto's niet afgeleid

worden wat deze lijst precies betekent, door wie en op basis van welke gegevens ze werd opgesteld. Bijgevolg kan er geen enkele bewijswaarde aan deze lijst gehecht worden."

2.2.5. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

2.2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, punten 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Kwalificatieverordening, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 3 punten 2) en 6) *juncto* 15 van de Kwalificatieverordening worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT